

קודם ומחנכים

כבר שבועיים שאני נוסעת לבית הספר ובצידי הדרכים רואה חצבים.
כשאני מבחינה בהם מיד מתנגן בראשי השיר "שיעור מולדת" של להקת כוורת, ובמיוחד הבית הזה:
"המורה אומרת:
'עוד מעט כבר סתיו'.
בשיעור מולדת
היא מראה חצב.
היורה יבוא עכשיו
שפע טיפותיו
כוילון שקוף על פני העמק
הפורש שדותיו"

ואני נזכרת בימי בית הספר יסודי, במורה שלי, ובשיח על חצב ועל יורה שנערך כל שנה. אני זוכרת שפעם אחת אפילו יצאנו החוצה באמצע השיעור כדי להרגיש את היורה, ובכיתה התנהל דיון שלם אם זה נחשב יורה או לא. האמת היא שעד היום טיפות הגשם הראשונות מרגשות אותי.

השיח על פריחת החצב ותחילת היורה הוא טקס שהופיע כל שנה סמוך לתחילת השנה חדשה, וכשחושבים על זה החיים שלנו מלווים בטקסים שמארגנים לנו את מעגל השנה והרבה פעמים חוזרים על עצמם מדי שנה ומעניקים לנו חוויות שנשארות איתנו לעד.

כמו הטבע, גם החגים והמועדים מתאפיינים בטקסיות. בראש השנה אנחנו נוהגים לקיים טקס 'תשליך' שבו אנחנו משליכים את הדברים שמהם שהיינו רוצים להיפרד בשנה שחלפה, ובמקביל מקיימים טקס ברכות "יהי רצון" שבו אנחנו מאחלים לעצמנו איחולים טובים לשנה שתבוא.

ומה עם ההווה? האם אנו מפנים לו את המקום הראוי לו? האם אנחנו מצליחים לעצור לרגע כדי להתבונן בחצבים ולהתרגש מטיפות הגשם הראשונות?

קודם ומחנכים

טקסים מקנים לחיינו תחושת ביטחון, בין אם מדובר בטקסים החוזרים על עצמם פעם בשנה ובין אם מדובר על טקס המתקיים מידי יום, בדומה לשירו של אהרון אלמוג.

אני מתגעגע / אהרון אלמוג

"אני מתגעגע לסנדוויץ' שלקחתי איתי
לבית ספרי
8 שנים עם המון רחמי אם
תיק אוכל לבן
מפית מעשה רקמה
איך אהבו אותי השלוליות בדרך
למרכז וולובלסקי
אחר כך קופסת פח מגושמת עם חלבה
ומלפפון ירוק"

- איזה טקס זוכר הדובר בשיר? מה הוא מעורר בו?
- האם יש טקס מהילדות שמעלה בכם זיכרון? געגוע?
- מה לדעתכם יעורר געגוע בתלמידים שלכם בעוד עשרים שנה?
- איזה טקס שנערך בכיתתכם אתם אוהבים במיוחד?